

HAVYAKA

SANDESHA

ಹವ್ಯಕ ಸಂದೇಶ

A Monthly Newsletter of Havyaka Welfare Trust, Estd. 1964

Vol. XXXI No. 12

OCTOBER 2022

Pages 16

Rs. 2/-

HAVYAKA MANAGING COMMITTEE

ಮುಂಬರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು

“ಸೂರಿ ಪರ್ವ - ಕರ್ಕಿ ವೆಂಕಟರಮಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಸೂರಿ ಜೀವನ ಸಾಧನೆ”

ಕೃತಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ

ಲೇಖಕರು : ಶಶಿಕಲಾ ಹೆಗಡೆ

ದಿನಾಂಕ : 8 ಅಕ್ಟೋಬರ್, 2022 • ಸಮಯ : ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 10-45 ರಿಂದ

ಸ್ಥಳ : ಹವ್ಯಕರ ಸಭಾಗೃಹ, ದೀಪ್ತಿ ಸೊಲಿಟೇರ್, 4ನೆಯ ಮಹಡಿ,
ಎಮ್.ಜಿ. ರೋಡ್ ಮತ್ತು ಎಲ್.ಬಿ.ಎಸ್. ಮಾರ್ಗ್ ಜಂಕ್ಷನ್,

ಹಳೆಯ ಪೋಸ್ಟ್ ಆಫೀಸ್ ಹತ್ತಿರ, ಫಾಟ್‌ಕೋಪರ್ ಪಶ್ಚಿಮ, ಮುಂಬಯಿ - 400 086.

Glimpses of Entertainment Programme

PAGE DONATED BY : SHRI SADANANDA HEGDEKATTE MOODABIDIRE & FAMILY IN THE MEMORY OF HIS FATHER LATE V. V. HEGDEKATTE

“Havyaka Sandesha” is a monthly publication by HAVYAKA WELFARE TRUST, Mumbai B-207, Valmiki Apartment, Sundar Nagar, Kalina, Vidyanagari P. O. Mumbai - 400 098 ☎ 2665 2591

Hon. Editor : Smt. Amita S. Bhagwat
Editorial Committee : Smt. Shashikala Hegde
 Smt. Tanuja Hegde
 Smt. Umesh Hegde
 Shri Ganesh Bhat
 Smt. Shailaja Hegde
Publisher : Narayan Akadas R.
 Hon. Gen. Secretary
Printed at : M/s. Navin Printers
 Mumbai - 400 016.
 ☎ 2430 8316

Havyaka Welfare Trust (Estd. 1964) : is a charitable organisation dedicated to protect, preserve, promote, propagate & perpetuate art, science, Havyaka culture & traditional values among the members. The Trust runs medical centre at Dombivli at concessional rate and is open to all. DONATIONS TO 'HAVYAKA WELFARE TRUST' QUALIFY FOR TAX DEDUCTION UNDER SECTION 80 (G).

Membership of Havyaka Welfare Trust :
 Patron (PT) Rs. 5010/-, Benefactor (BN)Rs.3010/-, Sustaining Life Member (SL) Rs. 2010/-, Life Member (LM) Rs. 510/-, Patron Foreign Member US \$ 150/-
 Prescribed membership forms duly filled and sent with cash / local cheques for Greater Mumbai and DD for outsiders will be accepted. Cheque & DD shall be drawn in favour of "Havyaka Welfare Trust".

Havyaka Sandesha Advertisement Tariff :
 ¼ Page B/W Rs. 5000/- annum Rs. 500/- one time.
 ¼ Page Colour 15,000/- annum Rs. 1500/- one time.
 ½ Page B/W Rs. 10,000/- annum Rs. 1,000/- one time
 ½ Page Colour Rs. 30,000/- per annum & 3,000/-one time.
 Full Page B/W Rs.15,000/- annum Rs. 2,000/- one time
 Full Page Colour Rs. 45,000/- annum & Rs. 5,000/- one time.
 Matrimonial Rs. 500/- per Issue
 Page Sponsorship Rs. 5000/- per annum

Publication : Authors are requested to send the materials in English / Kannada written or typed on one side of the page directly to Havyaka office addressed to the Editor "Havyaka Sandesha" or by e-mail. Topics published need not necessarily reflect the views of Havyaka Welfare Trust. Authors are solely responsible for Articles published under their name in the Havyaka Sandesha. Right to edit the material and publish rests with the Editorial Committee.

Change of Address : Members are requested to intimate the office in writing or through e-mail with their Membership No.

Managing Committee for the year 2022-2023

President : Shivkumar P. Bhagwat
Vice - President : Sanjay Bhat
Hon. Gen. Secretary : Narayan Akadas
Hon. Jt. Secretary : Vasant Bhat
Hon. Treasurer : Gautam Upadhyaya

Elected Members :

Smt. Tanuja Hegde G. S. Bhat
 Smt. Shashikala Hegde Vishnu Bhagwat
 Ramana Bhat Ramesh Vaidya
 Umesh Hegde Chidanand Bhagwat
 Anant Bhat

Co-opted Members :

Umesh Maskeri, Chandrashekhar Joshi, G. V. Hegde

ಸಂಪಾದಕೀಯ

ದೇವಿ ಬಂದಳೇ

ಪ್ರತಿ ಬಾರಿ ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬ ಬರುವಾಗ ಬೇಂದ್ರೆಯವರ 'ಯುಗ ಯುಗಾದಿ ಕಳೆದರೂ ಯುಗಾದಿ ಮರಳಿ ಬರುತ್ತಿದೆ' ಹಾಡು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಗುಂಯ್‌ಗುಡುತ್ತದೆ. ನವರಾತ್ರಿ ಬಂದೊಡನೆ ಶ್ರೀ ದೇವಿಯ ಅನೇಕ ಹಾಡುಗಳು ಮನದಲ್ಲಿಯೇ ರ್ಪುಂಕರಿಸಿ, ದುರ್ಗಯ ಹಲವಾರು ರೂಪಗಳು ಕಣ್ಣೆದುರಿಗಿದ್ದರೆ, ದೀಪಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾಳೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಭಕ್ತಿಪರವಶವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಕೃತಿಯೂ ಶ್ರೀ ದೇವಿಯಂತೆ ನಾನಾಲಂಕಾರ ಭೂಷಿತೆ. ಎಷ್ಟು ಕೋಮಲೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಕಠಿಣಳು. ನಮ್ಮನ್ನು ಪೊರೆಯುತ್ತಾಳೆ, ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠುರಳೂ ಆಗಬಲ್ಲಳು. ಮಂದಾನಿಲವು ಯಾವ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಚಂಡಮಾರುತವಾಗುತ್ತದೆಯೋ, ಜುಳುಜುಳು ಹರಿಯುವ ನಿನಾದ ಯಾವಾಗ ಪ್ರಳಯವಾಗುವುದೋ ಬಲ್ಲವರ್ಯಾರು? ಮಂದಹಾಸಿನಿ ಯಾವಾಗ ಮಹಾಕಾಳಿಯಾಗುತ್ತಾಳೆ ಎನ್ನುವ ಮರ್ಮವನ್ನು ಅರಿತವರ್ಯಾರು?

ನಾವು ಕೂಡ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸ್ವರೂಪವೇ ಎಂದು ಅರಿತುಕೊಂಡಾಗ ದೇವಿಸ್ತುತಿಯ ಮಹಾತ್ಮೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ದಯೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಮಾತೃರೂಪದಲ್ಲಿ, ಕಾಂತಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಶ್ರದ್ಧೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ದಯೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಶಕ್ತಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ದೇವಿಯನ್ನು ನಾವು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿ ಹಾಗೂ ಮನುಷ್ಯರ ನಡುವೆ ಭೇದಭಾವವಿಲ್ಲ. ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರೆಂಬ ವಿಂಗಡನೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಅರ್ಧನಾರೀಶ್ವರನ ಪ್ರತಿಮೆ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಈ ಸಂದೇಶದ ಸಾಕಾರ. ಸಕಲ ಚರಾಚರ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಚೈತನ್ಯಸ್ವರೂಪವೇ ದೈವೀಶಕ್ತಿಯ ಪ್ರತಿಫಲನ ಎನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಸಾರ.

ಶೌರ್ಯ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. ಸುಕೋಮಲ ಭಾವನೆಗಳು ಪುರುಷರಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. ಯಾರೂ ಮೇಲಲ್ಲ, ಕೀಳಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದವರು. ಒಂದೇ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವರು. ಬದಲಾದ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ವಿವಿಧ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಈ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ, ಈ ನಾಡಿಗೆ ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾದ ಆಯಾಮವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದೆ.

ದೇವಿ ಬಂದಳೇ ಸಿರಿದೇವಿ ಬಂದಳೇ
 ಚೌರಿ ರಾಗಟೆ ಹಾಕಿದ ಚೆಲುವೆ ಬಂದಳೇ

ಎನ್ನುವ ಜಾನಪದ ಶೈಲಿಯ ದೇವಿಯ ಹಾಡು ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ದೇವಿಯನ್ನು 'ಚೆಲುವೆ' ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡಲಾಗಿದೆ. ಚೆಲುವು ಕೇವಲ ಬಾಹ್ಯಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಫಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ನಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ನಡವಳಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯೂರುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ದೇವಿಯ ಚೆಲುವು ಅವಳ ಅಂತರಂಗದ ಹಿರಿಮೆಯಲ್ಲಿ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಗರಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತದೆ.

ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ದೇವಿ ಎಂದು ಕರೆಯುವ ಪ್ರತೀತಿ ಇತ್ತು ಎಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೆಯತನದೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೂ ಸೇರಿಕೊಂಡಾಗ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೊಂದು ಮೆರಗು ಬರುತ್ತದೆ.

ಎಲ್ಲ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತಮ್ಮ ಹೆಜ್ಜೆ ಗುರುತನ್ನು ಮೂಡಿಸಿರುವ ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮ ನಡಿಗೆಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ತ್ವರಿತಗೊಳಿಸಲಿ.

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನವರಾತ್ರಿಯ ಸಾಗೂ ದೀಪಾವಳಿಯ ಶುಭಾಶಯಗಳು.

ಅಮಿತಾ ಭಗವತ್

e-mail : amitabhagwat@gmail.com

From The President's Desk

Dear Friends,

It gives me a great pleasure to address you, after the holding of Annual General Body Meeting. It was for the first time that AGM was held within a period of 4 months. However, it was needed statutorily as we could not hold the meeting during lockdown period.

The AGM started with a new spirit. We were off mask. The environment was cheerful as if it was a new dawn. In the first half of the day different competitions held for our members cheered up everyone. Items were displayed on the table as a part of cooking competition. Antakshari and Standup comedy competitions added freshness. Post lunch the AGM was held.

The days spent in isolation, now looks like a bad dream. We could not hold program but were remembering programs held in the recent past. We had an orchestra program, Hindustani concert, a National Level Poetry competition, Comedy show, performance by child artist etc. Many also enjoyed Talamaddale and Geeta Ramayana. We also had the opportunity of listening to very good speakers who came from our native State specially for us. As informed earlier the Trust is also giving platform to our members and their children. Our KVSS program is well appreciated by the Kannadigas. The Women Convention has also become popular as topics pertaining to women and also for the general wellbeing are discussed. We felicitate senior members each year and also students who have secured very good marks. All the programs were possible with proper co-ordination amongst the committee members. Each of them took responsibility in ensuring that the program was a success. My sincere thanks to them.

As you all know a new team of committee members is now formed. We have made a beginning with AGM and we know there is a long way to go. We want to involve youths. I request our members to encourage the younger generation to come forward and participate in the programs.

If any organization or institution has to be successful it should have both vision and mission. We should have a broad view of the long run functioning of the Trust where we can expand both cultural and welfare activities. The Trust should stand like pillar of strength to all Havyakas in Mumbai. Our objective can be fructified only when we take steps towards its fulfilment. We should have a systematic approach. As we fix targets, we should also share responsibilities. We are all one and shall remain the same.

Best wishes for Navaratri and wishing you all Happy Deepavali.

With Regards,

S. P. BHAGWAT
President

(ಕಳೆದ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ)

ವರಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀ ವ್ರತ :-

ಒಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಈಗಿನಂತೆ ಆಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬರೇ ಪುಸ್ತಕವಿದ್ಯಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವವಿದ್ದಿಲ್ಲೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಲೇ ಪ್ರಾಚೀನ ಮಹಾರಾಜರು ಸಹ ವೇದವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಬಲ್ಲವರಿದ್ದರೆಂದು ವರ್ಣಿಸುವಾಗಲೇ ಹಲವು ಕಲೆಗಳನ್ನೂ ಗಣಿತ, ಅಶ್ವ, ಗಜ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಅವುಗಳ ಶಿಕ್ಷಣಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ವ್ಯವಹಾರೋಪಯುಕ್ತವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವರಿದ್ದರೆಂದು ಪುರಾಣೀತಿಹಾಸಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ವಿದ್ಯೆಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಆಗರವಾದದ್ದು ಋಷಿಗಳ ಆಶ್ರಮವಾಗಿತ್ತು. ಇಂಥ ಆಶ್ರಮಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಉಳಿದು ಮಹಾರಾಜರ ಮಕ್ಕಳು ಸಹ ಸಾಮಾನ್ಯರಂತೆ ಗುರುಶುಶ್ರೂಷೆ ಮಾಡಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದು ನಿರ್ಮಲವಾದವಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಗುರುಕುಲಗಳಿಂದ ಹೊರಡುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪಟ್ಟಣದ ವ್ಯಸನಗಳಿಂದ ಅಲಿಪ್ತರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರಿಂದಲೇ ತೇಜಃಪುಂಜರೂ, ಸ್ವಾವಲಂಬಿಗಳೂ, ಸದಾಚಾರಿಗಳೂ, ಧೈರ್ಯ ಔದಾರ್ಯಾದಿ ಸದ್ಗುಣ ಮಂಡಿತರೂ, ಗುರು ಹಿರಿಯರಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರೂ ಆಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದೇ ಡಾ| ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಟಾಗೋರ, ಮಹಾತ್ಮಗಾಂಧಿ ಮೊದಲಾದವರು ಇಂಥ ಗುರುಕುಲಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಮೇಲಿನ ವಿವೇಚನೆಗಳಿಂದ ಉತ್ಸರ್ಜನೋಪಾಕರ್ಮಗಳು ಬರೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದವರಿಗಷ್ಟೇ ಅವಶ್ಯಕವೆಂತಲೂ, ಸಮಾವರ್ತನ ಹೊಂದಿದವರಿಗೂ ಗೃಹಸ್ಥರಿಗೂ ಅನವಶ್ಯಕವೆಂತಲೂ ಧ್ವನಿತವಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಂಥವರಿಗೆ ಸಹ ವಾಣಿಜ್ಯ ಕೃಷಿ ಮೊದಲಾದ

ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಂದ ಧನಾರ್ಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ, ಕಲಿತ ವೇದಾದಿಗಳ ಆವರ್ತನವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಕಾಲಗಳಿರುವುದು ಅವಶ್ಯವೇ ಸರಿ.

ಈ ಶ್ರಾವಣೇ ವಿಧಿಗೆ ಮೂಲವಾದದ್ದು ಉಪನಯನ ಸಂಸ್ಕಾರವಾದ್ದರಿಂದ ಈ ಉಪನಯನ ಸಂಸ್ಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬರೆಯುವುದು ಅಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಲಾರದು. ಈ ಸಂಸ್ಕಾರದಿಂದ ದ್ವಿಜತ್ವವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದು. ದ್ವಿಜ, ಅಂದರೆ ಎರಡು ಸಾರೆ ಜನ್ಮ ಹೊಂದಿದವನು. ತಾಯಿ-ತಂದೆ ಗಳಿಂದಾದ ಜನ್ಮ ಒಂದು; ಮಾತಾ ಗಾಯತ್ರೀ, ಪಿತಾ ಆಚಾರ್ಯ ಇವರಿಂದಂಟಾದ ಜನ್ಮ ಮತ್ತೊಂದು. ಈ ದ್ವಿಜತ್ವಕ್ಕೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ, ವೈಶ್ಯ ಈ ಮೂರು ವರ್ಣದವರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು.

‘गर्भमेऽदे कुर्वीत ब्राह्मणस्योपनायनम् । गर्भदिकादशे रात्रौ गर्भात्तु द्वादशे विशा: ॥’ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಗರ್ಭಾಷ್ಟಮ ಅಂದರೆ ಜನ್ಮದಿಂದ 7ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ, ಕ್ಷತ್ರಿಯನಿಗೆ 11ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ, ವೈಶ್ಯನಿಗೆ 12ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಉಪನಯನ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು, ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರವಿದೆ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಈ ವಯಸ್ಸಿನ ಹೊರತಾಗಿ ಇತರ ಗೌಣ ಕಾಲವೂ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಸ್ಮೃತಿ ಕಾಲಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಯೋಗ್ಯ ವಯಸ್ಕನಾಗಲು ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬ ಗುರುವಿನ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಶಿಷ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವಿದ್ಯಾದಾನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದನೆಂದೂ, ಆ ಗುರುವು ಯುಕ್ತಸಂಸ್ಕಾರ (ಉಪನಯನ ಸಂಸ್ಕಾರ) ಮಾಡಿ ಗಾಯತ್ರೀ ಉಪದೇಶ ಹಾಗೂ ಉಳಿದ ವಿದ್ಯೋಪದೇಶಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನೆಂದೂ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

(ಮುಂದುವರಿಯುವುದು)

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್, ಮುಂಬೈ - The Mysore Association, Mumbai ನೇಸರು ಜಾಗತಿಕ ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕ ರಚನಾ ಸ್ಪರ್ಧೆ-2022

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಮುಂಬೈ ಒಂದು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿದ್ದು ತನ್ನ ಶತಕವನ್ನು ಪೂರೈಸುವತ್ತ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ಮೊದಲೂ ಕೂಡ ಕನ್ನಡ ಕಥಾ, ಕವನ, ನಾಟಕಗಳ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಆಯೋಜಿಸುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದೆ. ಇದೇ ಸರಣಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ “ನೇಸರು ಜಾಗತಿಕ ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕ ರಚನಾ ಸ್ಪರ್ಧೆ”ಯನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಿದೆ. ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವದ ಎಲ್ಲ ಆಸಕ್ತರು ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ನಾಟಕ ರಚನಾಕಾರರು ಯಾವುದೇ ವಿಷಯದ ಕುರಿತಂತೆ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಪ್ರವೇಶ ಶುಲ್ಕವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಥಮ ಬಹುಮಾನ 15,000/-, ದ್ವಿತೀಯ ಬಹುಮಾನ 10,000/-, ತೃತೀಯ ಬಹುಮಾನ 7,500/-

ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳು : 1) ನಾಟಕಗಳು ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕವಾಗಿದ್ದು ಸ್ವಂತ ರಚನೆಯಾಗಿರಬೇಕು. ಅನುವಾದ, ಅನುಕರಣೆ ಆಗಿರಬಹುದು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕು. 2) ನಾಟಕಗಳು ಸುಮಾರು 30 ಪುಟಗಳ ಮಿತಿಯಲ್ಲಿರಲಿ. ನಾಟಕವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿದರೆ 45-50 ನಿಮಿಷಗಳ ಒಳಗೆ ಮುಗಿಯುವಂತಿರಬೇಕು. ಕಾಗದದ ಒಂದೇ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತಿಲ್ಲದಂತೆ ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿ. (ಕೈಬರವಣಿಗೆ ಅಥವಾ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಮುದ್ರಿತ). ಇಮೈಲ್ : nataka.nesaru@gmail.com ಮೂಲಕವೂ ಕಳುಹಿಸಬಹುದು. 3) ನಾಟಕಕಾರರ ಹೆಸರು, ವಿಳಾಸ, ಮೊಬೈಲ್ ಸಂಖ್ಯೆ ಹಾಗೂ ಇಮೈಲ್ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿ. 4) ಒಬ್ಬರು ಒಂದೇ ನಾಟಕವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬೇಕು. 5) ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಬಂದ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಮರಳಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. 6) ತೀರ್ಪುಗಾರರ ತೀರ್ಮಾನವೇ ಅಂತಿಮ. 7) ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಅಂತಿಮ ದಿನಾಂಕ 15/11/2022. 8) ತೀರ್ಪುಗಾರರ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಜನವರಿ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಜಾಹೀರುಗೊಳಿಸಲಾಗುವುದು.

ಕಮಲ. ಕೆ. (ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್, ಮುಂಬೈ),

ಡಾ. ಗಣಪತಿ ಶಂಕರಲಿಂಗ (ಗೌ. ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್, ಮುಂಬೈ)

The Mysore Association Mumbai, 393, Bhau Daji Road, Matunga (E), Mumbai - 400019.

Tel. : 022 24037065 • Mob. : 9920966497 • Email : nataka.nesaru@gmail.com.

AGM REPORT

'Havyakas are believed to have come from Ahichatra from North India, as per the wishes of Mayur Varma to put Havis (ghee) in Yagna and Yaga. Apart from performing rituals, we were also agriculturists. With changing times, Havyakas have also exhibited their capabilities in different fields and moved to different cities. We, Havyakas, having our address at Mumbai, feel the need to come together to experience oneness' said Shri Shivkumar Bhagwat, the President, while addressing members of Havyaka Welfare Trust, in 58th Annual Meeting held at Havyakara Sabhagraha on 28th August, 2022.

He thanked all the committee members who were working hard selflessly for the smooth functioning of the Trust. He explained how the activities of the Trust was expanded and remembered various quality programs held by the Trust before covid time and said that it was possible because of the cooperation and participation of our members. He stressed the need to include more youngsters in the mainstream of the activities of the Trust.

The function started with the prayer by Smt. Saroja Hegde. Vice President Sanjay Bhat explained the current status and the financial position of the Trust. With the consent of the members, 56th and 57th AGM minutes and Annual reports were approved and adopted. After a brief discussion and deliberation, Income and Expenditure Account and Balance Sheet for the year ended on 31.3.2022 were approved and adopted.

Shri. K. N. Bhat proprietor of M/S N.K. Bhat & Company were reappointed as Statutory Auditor for the year 2022-2023. Shri Mahesh Hegde was reappointed as the Internal Auditor for the year 2022-2023. A committee comprising Dr. Dinesh Hegde, Shri. V. N. Hegde, Shri Rajaram Hegde, Dr. Prasad Bhat, Shri G. V. Hegde, Shri K. S. Bhat & Shri Ganesh Bhat was formed to give suggestions to Managing Committee for the maximum utilisation of Havyakara Sabhagraha, Ghatkopar. Another committee comprising of Shri Manjunath Bhat, Dr. Prasad Bhat, Shri Ganesh Bhat, Smt. Hema Hegde, Shri Shivanand Hegde, Smt. Manjula Bhat & Shri N.R.Hegde was formed to give suggestions to the Managing Committee regarding maximum utilisation of Dhyana Mandir.

Shri. Prakash Rao, Hon. Returning Officer was invited by Hon. Gen. Secretary to announce the names

of seven new Managing Committee Members elected unanimously for the year 2022-2023 & 2023-2024. Shri. Prakash Rao declared Shri. Shivkumar Bhagwat, Shri. Sanjay Bhat, Smt. Tanuja Hegde, Shri. Vishnu Bhagwat, Shri. Vasant Bhat, Shri. Ganesh Bhat and Shri. Ramana Bhat as elected unopposed. The Meeting concluded with a vote of thanks from Vice President Shri. Sanjay Bhat.

Entertainment programs held in the morning session delighted the audience. Antakshari of Kannada and Hindi film songs were held in different rounds like starting a song with the last alphabet of previous song, recognizing Pallavi of the song after listening to Charana, starting a song with the given word, starting a song with double words. Interesting questions were also asked to the audience. Smt. Aparna Bhat and Shri Chandrashekhar Joshi conducted Antakshari program. The team comprising of Smt. Kavya Bhagwat, Smt. Kala Bhagwat, Smt. Shashikala Hegde and Shri. Rokhesh Hegde secured the First prize and the team comprising of Smt. Shanta Bhat, Smt. Tanuja Bhat, Smt. Roopa Bhat, Smt. Shashikala Rao secured second prize.

Standup Comedy Show held thereafter enthralled the audience. The spirit of the participants was highly appreciated. Shri. Chandrasekhar Joshi was crowned with 'Havyaka Hasya Raja' title. Smt. Shanta Bhat was secured second prize, Shri. G. V. Hegde, Mulund and Shri Ramesh Vaidya co-operated as judges.

Cooking competition was held and display of eatables made from Poha (Flattened Rice) was eye catching. Eatables made from Poha were classified into sweet and spicy category. The display gave a surprise to onlookers that so many items could be prepared from Poha. Smt. Hema Hegde secured first prize, Smt. Shanta Bhat secured second prize, Smt. Saroja Hegde and Kumari Sushma Hegde Shared third prize in the category of sweet preparation. Smt. Uma Kameshwar secured first prize, Smt. Usha Kodlakere secured second prize, Smt. Roopa Bhat secured third prize in the category of spicy preparation. Smt. Sukanya Ravindra and Smt. Poornima Akadas judged the cooking competition. Delicious lunch was served to all. Smt. Shashikala Hegde compered for the program.

The program ended with National Anthem.

(ಕಳೆದ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ)

ಇನ್ನೇನು ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಂತು. ಜೀವವನ್ನೇ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹಸ್ತಾಕ್ಷರ ಹೊರಗೆ ಚಿಮ್ಮಿದ. ಇಳಿದ ಜನರ ಬಿಂಬಗಳು ಚದುರುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಅವುಗಳ ನಡುವಿಂದಲೇ ಮೂಡಿದ ನಿಶ್ಚಲ ದೇವರಂತೆ ನಿಂತ ಬಾಬಾ ಕಂಡ. ಬಾಯಿಗೆ ಏನೂ ಶಬ್ದ ಬರದೇ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರ ಹೋಗಿ ಬಾಬಾನನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡ. ಸಾನೆ ಚಿಮ್ಮಿ ಬಂದು 'ಕಾಕಾ.. ನಮ್ಮ ಜೀವವೇ ಉಡುಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು' ಎಂದ. ಬಾಬಾ ಅತ್ಯಂತ ನಿರ್ವಿಕಾರವಾಗಿ 'ಅಂಥದ್ದೇನಿಲ್ಲ. ಜನ ಒಳ್ಳೆಯವರು. ನಾನು ಒಬ್ಬನೇ ಹೊಸಬನಂತೆ ಕಂಡಿರಬೇಕು. ನೀವು ಹತ್ತಲಾಗದೇ ಹೋದುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿರಬೇಕು. ನಿಮ್ಮಂಥದೇ ಪೋರ ಒಬ್ಬ - ಎಲ್ಲಿ ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ ಅಂತ ಕೇಳಿದ. ನನಗಿಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು ಸ್ಟೇಷನ್ ಹೆಸರು ಧೋಬಿಫಾಟ್ ಅಂದುಬಿಟ್ಟೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯಲ್ಲಿ ಇಳಿಯಿರಿ. ಇಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲಿ. ನಿಮ್ಮವರು ಹಿಂದಿನ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದ. ಇಳಿವಾಗ ಚೂರೂ ತ್ರಾಸಾಗದಂತೆ ಜನಾನೇ ಧಕ್ಕಾ ಕೊಟ್ಟು ಇಳಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಪಾ' ಎಂದ. ನಿಷ್ಕಲ್ಮಷವಾದ ಸಾಮೂಹಿಕ ನಲ್ಮೆಯಿಂದಲೇ ಸಾಧ್ಯವಾದಂಥ ನಿರ್ಭಯ ಅವನ ನಿಲುವಿನಲ್ಲಿತ್ತು. ಅದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹಗುರಗೊಳಿಸುವಂತಿತ್ತು. "ನಡೀರಿ ಧೋಬಿಫಾಟ್!" ಎಂದ ಅದೇ ಉಮೇದಿಯಲ್ಲಿ.

ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿನ ಸೇತುವೆಯನ್ನೇರಿ ಸೀದಾ ರೇಸ್ ಕೋರ್ಸ್ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದ ರಸ್ತೆಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡ ಮೂವರೂ ಬಲಕ್ಕೆ ಹೊರಳಿದರು. ಧಳಧಳ ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯುವ ದೊಡ್ಡ ಐಸಿನ ತುಕಡಿಯೊಂದನ್ನು ತಳ್ಳುಗಾಡಿಯ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಜನರನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತ "ಟರ್ಬೂಜ್ ಶರ್ಟ್...ಟರ್ಬೂಜ್ ಶರ್ಟ್" ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದ ಶರ್ಟ್‌ವಾಲಾ ಐಸಿನ ಸಣ್ಣ ತುಕಡೆಗಳನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಂಥ ಪಾತ್ರೆಯೊಳಗೆ ಒಂದು ಉದ್ದ ಸ್ಪೀಲಿನ ಸೌಟಿನಿಂದ ತಿರುವುತ್ತಿದ್ದ. ಸನಿಹ ಹಾಯುವಾಗ ಟರ್ಬೂಜಿನ ಶರ್ಟ್‌ನ ಘಮ ದಿವ್ಯವಾಗಿ ಆವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ನಸುನಗೆಯಲ್ಲೇ ಮೂವರ ಅಭೀಷ್ಟೆಗಳು ಒಂದಾಗಿ, ನಿಂತು ಚಪ್ಪರಿಸುತ್ತ ಕುಡಿದರು. ಅವನು "ಇನ್ನೂ ಒಂದು ರಿಪೀಟ್ ತಗೊಳ್ಳಿ" ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಸೌಟಿನಿಂದ ಹಾಕಿದ. ಚಪ್ಪರಿಸುತ್ತ ಮುಗಿಸಿದರು. ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ದುಸ್ವಪ್ನವೇ ಸುಳ್ಳು ಅನಿಸಿತು. ಬಾಬಾ ನಡುನಡುವೆ ಗ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿಯ ಶರ್ಟ್‌ನನ್ನೇ ನಿರುಕಿಸುತ್ತ ಹುಬ್ಬು ಹಾರಿಸಿ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ. ಕುಡಿದು ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೊಂದು ಶರಬತ್ತಿನ ಮೀಸೆ ಮೂಡಿತು. ಹಸ್ತಾಕ್ಷರ ಅದನ್ನು ಕರವಸ್ತ್ರದಿಂದ ಒರೆಸಿ, ನಿಂತಲ್ಲಿಂದಲೇ "ಬಾಬಾ ಅಲ್ಲೋಡಿ ಅದು ರೇಸ್‌ಕೋರ್ಸ್, ಅಲ್ಲಿ ಕುದುರೆಗಳ ರೇಸು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಸಮುದ್ರದ ಕಡೆ - ಅಲ್ಲಿ ಹಾಜಿ ಅಲಿ ದರ್ಗಾ ಇದೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಈ ಕಡೆ ನೋಡಿ..." ಎಂದು ನಾಟಕೀಯವಾದ ಬಿಡುವು ಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಹೆಗಲನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅವರನ್ನು ಇದ್ದಲ್ಲಿಯೇ ತುಸು ತಿರುಗಿಸಿ - "ಬಾಬಾ ದೋಬಿಫಾಟ್" ಎಂದ. ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಣಹಾಕಿದ ಸಾಲು ಸಾಲು ಬಟ್ಟೆಗಳದ್ದೇ ಮಹಾ ಉಪಗ್ರಹ ಗೋಚರಿಸಿತು. ಆದಷ್ಟು ಅದರ ವಿಹಂಗಮ ನೋಟ ಸಿಗುವಂತೆ ಮೇಲ್ ಸೇತುವೆಯ ಅಂಚಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮೂವರೂ ನಿಂತರು.

ನೋಡಿದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನೀರಿನ ಹೌದುಗಳು, ಬೃಹತ್ ನಾಲೆಗಳು, ಎತ್ತಿ ಎತ್ತಿ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಸಾಲು ಸಾಲು ಸಿಮೆಂಟು ಕಟ್ಟೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬಡಿಯುವ ಅಸಂಖ್ಯ ರಟ್ಟೆಗಳು.. ಇಡೀ ಶಹರದ ಬಟ್ಟೆಗಳ ಮಹಾ ಸ್ನಾನಘಟ್ಟದಂತೆ ಅದು ಪ್ರವೃತ್ತವಾಗಿತ್ತು. ಆಸ್ತೆ, ಹಾಸ್ಟೇಲು, ಹೊಟೆಲುಗಳು, ವಸತಿಗೃಹಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಉಪನಗರದ ಅಸಂಖ್ಯ ಲಾಂಡ್‌ಗಳಿಂದ ಹೊರಟ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ತಲುಪಿ ಮಡಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು. ನಾಗರಿಕತೆಯ ಮಹಾಯಜ್ಞವೊಂದು ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಎಷ್ಟೆಲ್ಲ ವರುಷಗಳಿಂದ ದೇಶದ ನಾನಾ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಅನ್ನ ಅರಸಿ ಬಂದು ಈ ದಿಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುತ್ತ ಇಲ್ಲೇ ನೆಲೆಗೊಂಡ ಕಷ್ಟಾಳುಗಳು ಎಲ್ಲರೂ. ನೀರಿನ ಹೌದುಗಳೆಲ್ಲ ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಕನ್ನಡಿಗಳಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಬಾಬಾನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸ್ಪುಟವಾಗಿತ್ತು ತಿಳಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅದಷ್ಟೋ ಅಸಂಖ್ಯ ಅನಾಮಿಕ ಧಾರೆಗಳೇ ಇಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಬಂದು ನಾಲೆಗಳಾಗಿ ಈ ಇಡೀ ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿವೆ. ಕುಟುಂಬ ಕುಟುಂಬಗಳು ತಪ್ಪಿಸಿನಂತೆ ತೊಡಗಿವೆ. ಅನುಗಾಲದ ದಿನನಿತ್ಯದ ಆಷಾಢ ಏಕಾದಶಿ ಇದು. ಅಗಣಿತ ವಿಶೋಬ ರುಕುಮಾಯಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬಾಬಾ "ಅಬಾಬಾಬಾಬ" ಎಂದು ಬಿಸುಸುಯ್ದು. "ಸಿನಿಮಾ ಸ್ಪುಡಿಯೋಗಳ, ನಾಟಕ ಮಂಡಳಿಗಳ ಕಾಸ್ಮೂಮುಗಳು, ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದ ಚಾಳುಗಳ ಕಿಟಕಿ ಬಾಗಿಲ ಪರದೆಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ಇಲ್ಲಿ ಬರ್ತಾವೆ" ಸಾನೆ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಮುಂದಾದ. ಸಾವಿರಾರು ರಟ್ಟೆಗಳು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಗೆ ಬಡಿಯುವ ಸದ್ದು ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ತನ್ನದೇ ಲಯದಲ್ಲಿ ಬಾಬಾನ ಅಂತಃಕರಣಕ್ಕೆ ತುಂತುರುಗಳ ತಂಪಿನೊಂದಿಗೆ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಗಾಣಗಾಪುರದ ಭೀಮಾ ಪಾವಟಿಗೆಗಳ ಮೇಲೆ ಊರ ಮಹಿಳೆಯರು ಎತ್ತೆತ್ತಿ ಒಗೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆಯ ಸದ್ದು ವಿಲಯನಗೊಂಡಿತ್ತು. ಪಂಥರಪುರದ ದಿಂಡಿಯ ದಾರಿಯ ಮೃದಂಗ ನಾದದೊಂದಿಗೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಷ್ಟೇ ಹಾಯುವ ರೈಲಿನಿಂದ ಚಿಲ್ಲಿ ಬಂದ ತಾಳದ ಸದ್ದು ಅನುರಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. "ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮುಂಬಯಿಯ ಬಂದರಿಗೆ ಬಂದು ಲಂಗರು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಸಹಸ್ರಾರು ಸರಕಿನ ಹಡಗುಗಳ ಕಲಾಸಿಗಳ ಕೂಲಿಗಳ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತೊಳೆಯಲೆಂದೇ ರೂಪುಗೊಂಡ ಜಾಗವಂತೆ ಇದು. ನಂತರ ಈ ಪರೇಲ್ ಮತ್ತು ಹಳೆ ಕೋಟೆ ಪ್ರದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಬಟ್ಟೆ ಗಿರಣಿಗಳ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಸಮವಸ್ತ್ರ, ಬಟ್ಟೆಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಒಗೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದವು" ಎಂದು ಸಾನೆಯ ವೀಕ್ಷಕ ವಿವರಣೆಯೂ ಅದೇ ಶ್ರುತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದೇ ಇರುವಾಗ ಬಾಬಾ ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹೂವಿನಂತೆ ಜೋಡಿಸಿ "ಪುಣ್ಯದ ಕೆಲಸ... ಜಾಗೃತ ಜಾಗ ಇದು" ಎಂದು ಮೆಲುವಾಗಿ ನುಡಿದು ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ತಲೆಬಾಗಿಡ.

ಹಸ್ತಾಕ್ಷರನಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ತುಂಬಿ ಬಂತು. ಇಡೀ ಶಹರದ ಅಗಣಿತ ಭೂಮಿಕೆಗಳ ಮಹಾ ಪ್ರಸಾಧನ ಸೀಮೆಯೇ ಎದುರಿಗಿರುವಂತೆ ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಶಾಲ್ಮಲಿಯ ಹೊಸ ಪಾತ್ರ ಅಲ್ಲಿದೆ. ಬಾಬಾ ಮತ್ತು ಗೋಮತಿದೀದಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನೌವಾರಿ ಸೀರೆಯನ್ನು ಎರಡೂ ಕಡೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಹಿಡಿದು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಉಯ್ಯಾಲೆಯಂತೆ ಜೀಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಮಾರುವ ಶೇಂಗಾ ಪೊಟ್ಟಣದಷ್ಟೇ ಸಪೂರವಿರುವ

The Essence of Bhagavad-Gita

✍ Shradha Hegde (BE-Engg)

Moksha Sanyaasa Yoga : This 78-verses long Concluding chapter of Bhagavad-Gita is considered to be the summary of the whole Gita. It emphasizes on the path to attain brahman. It starts with Arjun requesting Shree Krishna to educate him on difference between sanyaasa (renunciation of actions) and tyaaga (renunciation of desires) . Giving up activities which is related to material desires is what a sanyasi does. And quitting results for the activities is the quality of a tyaagi. However, Shri Krishna declares that all actions like sacrifice, charity, penance, etc. should never be given up. It helps us to purify our souls and acts in advancement of our society. One should perform these actions as a matter of duty without any expectation of fruits.

How the three gunas manifest in person's every action is also described here. Then the five causes of accomplishment of actions without which no activity can be done is explained. They are listed as follows-the foundation, the doer, the instruments, energy and divinity. He who possesses real insight and is with pure intention is not bound by the consequences of his actions either good or bad. There are three kinds of incentives to daily action; knowledge, the object of knowledge and the knower-all of which are governed by three modes of material nature. Further in the chapter, varna system and the attributes of a self-realized person are reiterated. The duties of the Brahmins, Kshatriyas, Vaishyas, and Shudras-are distributed according to their qualities, in accordance with their gunas (and not by birth). As per our lord, Arjuna can achieve the supreme stage by performing his duty , controlling his mind and body with determination, free from attachment to material world.

The lord has already imparted the most confidential and best spiritual advice to Arjuna. Krishna then gives option to his dear friend to do as he wishes. The eighteenth chapter and the Gita concludes with Arjuna accepting Shri Krishna's teachings. It appears that Sanjaya could also see this universal form of Shri Krishna by the grace of great sage Vyaasa. The Bhagavad-Gita began with the enquiry of Dhritarashtra about his sons in Kurukshetra. Sanjaya, after narrating this scene from the battlefield to Dhritarashtra, ecstatically recollects the wondrous form of Krishna and predicts victory for Arjuna. We can see that Bhagavad-Gita is not a principle of commandments, but a logical advice given to humanity. We must draw conclusion ourselves from the truth and find liberation. Thus, anyone who studies the Gita with good intent is on the pathway to attain the Supreme.

(To be continued...)

“ಟೈಂ ಪಾಸ್” ಪೋರ ಪೋರಿಯರು ಶಹರದ ಆಗಸದ ಈ ತುದಿಯಿಂದ ಆ ತುದಿಗೆ ಬಳ್ಳಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಬಿಳಿ ಬೆಡ್ ಶೀಟುಗಳು ನಾನಾ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ತಾಳುತ್ತ ಪರಪರೆಯ ತೋರಣದಂತೆ ಗಲಗಲಿಸುತ್ತಿವೆ. ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಆಪರೇಷನ್ ಥೇಟರಿನಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯರು, ದಾದಿಯರು ಹಾಕಿಕೊಂಡ ನಿಲುವಂಗಿಗಳು ಮುಖವಸ್ತ್ರಗಳು, ರೋಗಿಗಳ ಬೆಡ್ ಶೀಟುಗಳು, ಜೇಲು ರಿಮಾಂಡ್ ಹೋಮಿನ ಸಮವಸ್ತ್ರಗಳು... ಎಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ಮಡಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಎಂದೋ ನಿಂತು ಹೋಗಿ ಪಾಳು ಬಿದ್ದಿರುವ ಸ್ವಬ್ಬ ಗಿರಣಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳ ಗಾರೆ ಕಳಕೊಂಡ ನಗ್ನ ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳ ಭಗ್ನ ಚಿಮಣಿಗಳು ಆರ್ತವಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಆಗಸಕ್ಕೆ ಕೈ ಎತ್ತಿಯೇ ಇವೆ. ಅವುಗಳ ಗೋಡೆಗಳಾಚೆಯಿಂದ ಅಂಗನವಾಡಿಯ ಆರ್ಶಿಯಾ ಮಾಂಶಿಯರು “ಟೈಂ ಪಾಸ್” ಶೇಂಗಾ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಎಲ್ಲೋ ಕೂರಿಸಿ ಹಾಡಿಸುತ್ತಿರುವ “ಹಂ ಕೋ ಮನ್ ಕಿ ಶಕ್ತಿ ದೇನಾ...” ಹಿಂಜಿ ಹಿಂಜಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಸ್ಪುಟವಾದಷ್ಟೂ ವಿವರಗಳು ಜುಜುಬಿಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ. ಬದಲಿಗೆ ಘನವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಬಾಬ್ಲನ್ ಬೃಹತ್ ಡಾನ್ ಪೋಸ್ಟರಿನಂತೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪುಟ್ಟ ಚೌಕ ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸೇರಿ ವಿರಾಟ್ ನೋಟ ಸ್ಪುಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ಹಿಂದೆ ರೈಲು ಡಬ್ಬಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಬಾನಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ನೀಡಿದ ತಾನೆಂದೂ ನೋಡಿರದ ಅನಾಮಿಕ ಸಹಪಯಣಿಗನೂ

ಇಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಬಾಲಾನ ಮುಖವಿದೆ. ನಮಗೆ ಕಿಂಚಿತ್ ಧೈರ್ಯ ನೀಡಿ ಮಾಯವಾದ ರೈಲಿನ ಮಹಿಳೆಯ ಕಾಳಜಿಯ ನೋಟವಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಪಿಂಪಳಬೋಟೆ ಮಾಸ್ತರರ “ಮೃಗನಯನಾ...” ಹಾರ್ಮೋನಿಯಂ ಸ್ವರ ಇದೆ. ಪ್ರತಿ ಝರಿಗೂ ತೊರೆಗೂ ನದಿಗೂ ಅದರ ಹರಿವೇ ಮುಕ್ತಾಮು.

ಈ ಇಡೀ ಪ್ರದೇಶ ಮಳೆ ನಿಂತು ಹೋದ ಮೇಲಿನ ನೆಲದಂತೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಒದ್ದೆ ಪ್ರಭೆಯಲ್ಲಿ ವಿಲೋಭನೀಯವಾಗಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಮಿನುಗಿನ ಪ್ರತಿಫಲನ ಎಲ್ಲ ಮುಖಗಳಿಗೊಂದು ಕಾಂತಿಯ ಲೇಪನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರ ಮೂಲಕ ವಿದ್ಯುತ್ ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ಅಮೂಲ್ಯ ಅಭಯದ ಹುರುಪೊಂದು ಹಾಯುತ್ತ ಈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ವಯಸ್ಸೂ ಒಂದೇ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ತಾನು ಯಾವಾಗ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿದೆ ಅಂತ ಸಾನೆಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮೃದುವಾಗಿ ಕೈಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡೇ ನಿಂತಿದ್ದ ಬಾಬಾನ ಬೆನ್ನು ನೇವರಿಸಿ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರ “ಜೊತೆಗೆ ಚಂದಾತಾಯಿ ಇರಬೇಕಿತ್ತು ಅಲ್ಲಾ?” ಎಂದ. ಅದಕ್ಕೆ ದಿಗಂಬರ “ಛಿ ಛಿ.. ಇದಾಳಲ್ಲ ಇಲ್ಲೇ” ಎನ್ನುತ್ತ ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಚಾಚಿದ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೇ ಆಲಂಗಿಸುವಂತೆ...

(ಮುಗಿಯಿತು)

(ಸೌಜನ್ಯ : ಅನಾರ್ಕಲಿಯ ಸೆಪ್ಟಿಪಿನ್)

ಆರ್ಥಿಕ ಭದ್ರತೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಜೀವನಶೈಲಿ : ಒಂದು ಚಿಂತನೆ

ಡಾ. ಜಿ. ವಿ. ಜೋಶಿ

(ಹಿಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ)

ಇನ್ನೊಂದು ಚೌಪದಿಯಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಯೋಜನೆಯ ಮೇಲೆ ವ್ಯಂಗ್ಯದ ಚಾಟಿ ಬೀಸುವಾಗಲೇ ಮಿತವ್ಯಯ ಭದ್ರ ಬದುಕಿಗೆ ಸೋಪಾನ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು ದೇಸಾಯಿ:

“ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಯೋಜನೆಗೆ ಹಣ ಬೇಕು, ನೀರೆ.
ಆದಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕದಾಗಲಿ ನಿನ್ನ ನೀರೆ.
ನೀನು ಧರಿಸುವ ರವಕೆಗೂ ಬೇಡ ತೋಳು.
ಕಡಿಮೆ ಊಟಾ ಮಾಡಿ ಉಳಿಸೋಣ ಕಾಳು”

ದೇಶದ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಹಣ ಒದಗಿಸಲು ಶತಾಯು ಗತಾಯ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯ ಬಗೆಗೆ ದೇಸಾಯಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯಂಗ್ಯೋಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದು ಹೌದಾದರೂ ಕೊಳ್ಳುಬಾಕತನದ ಅಪಾಯವನ್ನು ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿದ್ದರು.

ಸಾಹಿತಿ ಎಸ್. ಎಲ್. ಭೈರಪ್ಪ ಸುಮಾರು ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಗುಜರಾತದ ಜನರಿಗೂ, ಕರ್ನಾಟಕದ ಜನರಿಗೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ದೂರದರ್ಶನದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದು ಮನೋಜ್ಞವಾಗಿತ್ತು. ಗುಜರಾತದ ಜನ ಅನಗತ್ಯ ಖರ್ಚು ಮಾಡದೇ ಹಣ ಉಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಕರ್ನಾಟಕದ ಜನ ಹಣ ಉಳಿಸದೇ ಅನಗತ್ಯ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅನಗತ್ಯ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಕೊಳ್ಳುಬಾಕತನವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಪಡಿಸುವ ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟ ಲಕ್ಷಣ. ಈಗಲೂ ಜಾಗತಿಕ ಅರ್ಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ (ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗಣನೀಯ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ) ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಉಳಿತಾಯದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೇ ಹೊರತು ಕೊಳ್ಳುಬಾಕತನದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲ.

ಇತ್ತೀಚಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಯುವಕರಲ್ಲಿ ಉಳಿತಾಯದ ಆಸಕ್ತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಣಕಾಸು ನಿಧಿ (ಐ.ಎಂ.ಎಫ್) 2019 ರಲ್ಲಿ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಕೌಟುಂಬಿಕ ಉಳಿತಾಯದ ಪ್ರಮಾಣ 2010 ರಲ್ಲಿ ಶೇ. 10ರಷ್ಟು ಇದ್ದದ್ದು 2018 ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಶೇ. 6.8 ಕ್ಕೆ ಕುಸಿದಿದ್ದನ್ನು ಅದು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತ ಅದು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹದಿ ಹರೆಯದವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ಅವರಲ್ಲಿ ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮಾತ್ರ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಇದೆಯೆಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿತ್ತು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಉಳಿತಾಯದ ಪ್ರಮಾಣ ಇಳಿಮುಖವಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ದೇಶದ ಯುವ ಸಮೂಹದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಮೂಡಿಸುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಐ.ಎಂ.ಎಫ್ ಒತ್ತಾಯಿಸಿತ್ತು. ಇದು ಸಹ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಭದ್ರತೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಉಳಿತಾಯದ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಸಿದೆ.

ವಿಶ್ವದ ಎರಡನೆಯ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಆರ್ಥಿಕತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಚೀನಾದ ಆಕ್ರಮಣಕಾರಿ ನೀತಿ ಖಂಡನಾರ್ಹವೆನ್ನುವದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅದು ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸುವಲ್ಲಿ ಮೇಲುಗೈ ಹೊಂದಿದ ದೇಶ ಎನ್ನುವುದು ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ಸಂಗತಿ. ಅದು ಈಗ ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಉದ್ದಿಮೆ ರಂಗಗಳಲ್ಲಂತೂ ಅಭೂತಪೂರ್ವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧಿಸಿದ ದೇಶ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಮೂಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳಾದ

ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಉತ್ಪಾದಕತೆ ಇತ್ತೀಚಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಕೌಟುಂಬಿಕ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಪೋರೇಟ್ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದ್ದು ದೇಶದ ಒಟ್ಟಾರೆ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಅದು ದೊಡ್ಡ ನೆರವಾಗಿದೆ. 2019ರಲ್ಲಿ (ಕೊರೊನಾ ಹಾವಳಿ ಹರಡುವ ಮುನ್ನ) ಒಟ್ಟು ಉಳಿತಾಯದ ಪ್ರಮಾಣ ಅಲ್ಲಿಯ ಜಿಡಿಪಿಯ ಶೇ. 44.6 ರಷ್ಟಾಗಿತ್ತೆಂಬುದು ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿ. ಇದೇ ಪ್ರಮಾಣ 2019ರ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶೇ. 30 ರಷ್ಟಿತ್ತು. ಯುವಕರಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಇಳಿಮುಖವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಒಟ್ಟು ಆಂತರಿಕ ಉಳಿತಾಯದ ಪ್ರಮಾಣ ವರ್ಷ ಕಳೆದಂತೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆತಂಕ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿದೆ.

ಬ್ಯಾಂಕುಗಳ ತೊಟ್ಟಿಲಿಗೆ ಸಮೂಹ ಉಳಿತಾಯದ ಬಳ್ಳಿ :

ಬ್ಯಾಂಕಿಂಗ್ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧಕರಾಗಿಯೂ, ಆಡಳಿತಗಾರ ರಾಗಿಯೂ (ಸಿಂಡಿಕೇಟ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಚೀಫ್‌ಮನ್ ಮತ್ತು ಮೇನೇಜಿಂಗ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್) ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದ ನವೀನ್‌ಚಂದ್ರ ಕೆ. ತಿಂಗಳಾಯ ಬರೆದ ‘ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು’ ಎನ್ನುವ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಪುಸ್ತಕ 2010ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವದಲ್ಲೇ ಅವಿಭಜಿತ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳ ತೊಟ್ಟಿಲು ಎಂದು ಹೆಸರು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಅವರು ಬಹಳ ಸುಂದರವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಿಂಗಳಾಯರು ಸಂದರ್ಭೋಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿಸುವಂತೆ, ‘ಯಾವ ಅಂಶಗಳು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳನ್ನು ಬದುಕಿ ಉಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿವೆಯೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಯಾವ ಅಂಶಗಳು ಕೊಯಂಬತ್ತೂರಿನ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಪಾವಧಿಯಲ್ಲೇ ಸಾವನ್ನಪ್ಪುವಂತೆ ಮಾಡಿದವು ಎಂಬುದರ ಬಗೆಗೆ ತಪಾಸಣೆ/ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸುವುದೂ ಅಷ್ಟೇ ಸೂಕ್ತ “.” ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ಬದುಕಿ ಬೆಳೆಯಲು ಪ್ರಧಾನ ಕಾರಣ ಇಲ್ಲಿಯ ಜನರಲ್ಲಿ ರಕ್ತಗತವಾಗಿ ಬಂದ ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ. ದೇಶ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗುವ ಮೊದಲೇ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಉಳಿತಾಯದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಇಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಪ್ರಧಾನ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಾದ (ಈಗ ವಿಲೀನೀಕರಣದ ಹೊದಿಕೆ ಪಡೆದ) ಸಿಂಡಿಕೇಟ್, ಕೆನರಾ, ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್, ವಿಜಯಾ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ ಅನನ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸಿಂಡಿಕೇಟ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಸಣ್ಣ ಉಳಿತಾಯದ ಯೋಜನೆಯಾದ ಪಿಗ್ಮಿ ಡೆಪೊಸಿಟ್ ಸ್ಕೀಂ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಭಾರತೀಯ ಯೋಜನಾ ಆಯೋಗದ ಪ್ರಶಂಸೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿತ್ತು, ವಿಶ್ವ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದೆ. ಯೋಜನೆ ಯಾವುದೇ ಆಗಿರಲಿ. ಪ್ರವರ್ಧಮಾನ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಉಳಿತಾಯವೇ ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಯ ಮೂಲ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಯಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉಳಿತಾಯ ಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ವಾಸ್ತವ. ಹೀಗೆಲ್ಲ ಹೇಳುವದರಿಂದ ಮಿತವ್ಯಯವನ್ನು ಅನಗತ್ಯವಾಗಿ ವೈಭವೀಕರಿಸಿ ದಂತಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅದರ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟಗೊಳಿಸಿ ದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

(ಮುಂದುವರಿಯುವುದು)
(ಆಹ್ವಾನಿತ ಲೇಖನ ಉತ್ಸಾಹ ಜನವರಿ 2021)

The Breathtaking Chardham!

 Yashashree Akadas

On the same day, we left Harsil to travel to a lesser-known town, called Ghansali. This location was recommended to us by the staff at Prakriti, and after some online research, we found a beautiful place to stay there. Manjari Resort where we stayed, is a social enterprise that employs locals to reduce migration out of the village and generates employment by planting lemon grass, roses and tea saplings. Along with a resort, they have their line of herbal products, too! Details aside, the resort is high on our recommendations list with beautiful rooms and great food. Also, interestingly, Ghansali is very similar to Munnar, Kerala with its tea plantations and scenic views!

After a relaxing stay, we travelled to Guptakashi. At Guptakashi, we stayed at Char Machan Resort for two days. We had helicopter bookings to Kedarnath (We managed to get the bookings from the official website all on our own! Tickets in black can be two to three times the original price). But unfortunately, due to heavy rains and cloudy weather, the helicopter did not take off at all. In fact, it had not taken off in the last four days. However, we decided to wait for another day. We started the next day with new vigour and realised that the weather was comparatively better. But due to a cloudy patch in between, heli services were again paused. We did not want to leave any stone unturned, so decided to give it a shot and trek to Kedarnath (two people walking, others on doli or pony). We walked for 5 km only to realise that the place was overcrowded since the roads were shut the previous day and no pony/ doli was available. To avoid any health-safety risks, we decided to return. Thankfully we returned because if we would have made it to Kedarnath, we would be stuck there for 2 days since on the same day roads got cut off because of a boulder.

This was a long day. We had already travelled from Guptakashi to Sonprayag changing local taxis and trekking for 5kms and now we did not want to waste any more time so decided to travel for the next 7 hours straight to Joshimath to avoid any further delays in the schedule. Tired and a little disappointed, we dozed off for a bit in the car. We suddenly woke up to a magnificent view of mini-Switzerland, Chopta! With a cool temperature, amazing weather and nature's beauty at its best, Chopta took away all our tiredness and exhaustion. Makes me wonder how powerful Mother Nature is, that a mere 15 minutes with her can make you feel completely rejuvenated! We then moved further, crossing some of the cutest (and active) villages around Gopeshwar. We could see people of all ages jogging and brisk walking, waving and smiling. Instead of halting at Pipalkoti (again,

as the general itinerary says), we travelled a couple of hours further to reach Joshimath. We stayed at an unexpectedly fun place, called The Tattva - A Boutique Resort.

The next morning, we visited Badrinath and while we were told to expect hour-long queues as minimum wait-time, we somehow got lucky and were done with the darshan, shopping, taking family photos and everything just within an hour! We then walked to 'Mana Village', India's last village which is just 24 km away from the Indo-China border. With

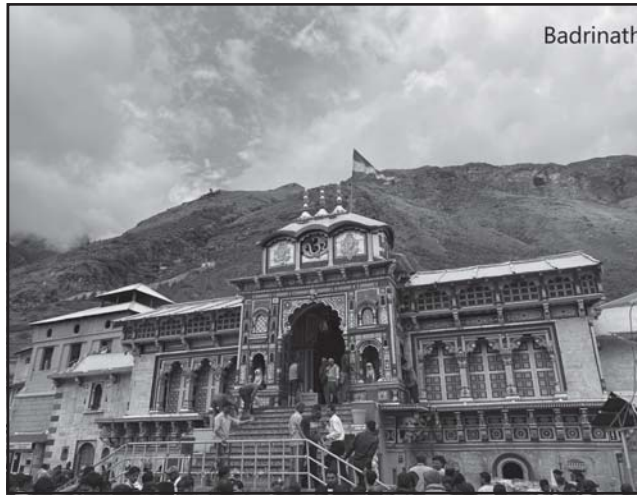
narrow steep lanes, you can only walk across this entire village. We saw Bheem Pool, which as the story goes, was where the Pandavas started their journey to heaven. When Draupadi couldn't cross the river, Bheem lifted a huge rock and placed it between the gorge. It's an incredible spectacle with the Saraswati river also originating here.

There is also Vyas Gufa, a place where Vyas muni composed Mahabharata with the help of Lord Ganesha,

located here in the village.

We returned to our hotel in Joshimath and spent a quiet relaxing evening there. The next morning, we decided to visit Jyotirmath - one of Adi Shankaracharya's four peethas. For anyone going to Joshimath - this is a must-visit. Here, we have the world's largest Spatik Shivling, which is 4 feet tall and weighs around 500kgs. You can feel the purity in this mattha, with guruji narrating the stories of Adi Shankaracharya, Tripura Sundari (there's a temple and mesmerizing idol of Devi), and also the cave where Adi Shankaracharya meditated. Guruji advised us also to meditate right there for 10 minutes to feel peace and calmness of mind. Very welcoming and warm, Guruji was not only with us throughout our visit, but he also offered us to stay there and have lunch before leaving. It's often very difficult to find places where nothing is commercial, and this was one such place. He took our contact no., a family picture and shared his number to ensure that we keep in touch and stay there the next time we visit Joshimath!

We then rope-wayed to Auli, a beautiful destination quite popular during winters for skiing. During this time of the year, with clouds surrounding us, the sun glimmering between these clouds, and greenery everywhere, it was just mesmerizing. Our next stop on the same day was Rudraprayag. On the way, we visited Vishnuprayag, where the Vishnu temple is sure to touch your heart. At

Badrinath

Rudraprayag, we stayed at Monal Resort and woke up to find bright sunshine, ducks on the lawn and low clouds covering the Bhagirathi river. You could spend hours just looking at the beauty and probably small moments like these every day were keeping us all so energetic and happy despite the extensive (and sometimes scary) travel. We later checked out and visited Koteshwar temple near Rudraprayag. This was where Shiva was hiding, running away from Bhasmasur who was trying to kill Shiva; before Vishnu got Bhasmasur killed. The main Shiva temple is inside the cave, so if you visit here, ensure you inquire and go inside the cave (it's a little away from other temples in the complex). We then saw the remaining prayags (of the Panch Prayag) on the way to Haridwar, where we stayed for a couple of days before reaching Mumbai.

This was a glimpse of our Chota Chardham (well, actually Tri-Dham) Yatra! Our key takeaways:

- We were too lucky to have returned safely and to find less crowd everywhere, but when you plan for your trip - September, or October is the Best time to visit. Just after a day, we reached Mumbai, most of the roads we travelled through were cut off due to floods. So, June-end to August is a strict NO to travel for the Yatra.
- You should carry clothes for cold weather because the mountains are very unpredictable. (like the locals there say, Mumbai ka fashion aur Pahado ka mausam, kabhi bhi badal sakta hai!:) We didn't even have to wear light jackets in most places, but the temperature can drop to single digits at any time, so better to be prepared.
- Leave early morning for any destination. Wherever you are, depart latest by 5:30 am. You'll find less crowd, better weather and reach your next destination before it is too dark.
- Book hotels on the spot (during the off-season, it's at nearly 50% of the rate online). It's better to enquire a little about the crowd and act accordingly. Online is too overpriced in these places.
- Research the routes beforehand and stay at offbeat, quieter locations :
- Lastly, Tour packages turned out to be costlier when we finally compared our total expenses. We stayed in all the best hotels, had a comfortable car and covered all the places at our pace. High Dependency on yourself and additional cost if things go wrong anywhere, is a risk that you have to take if you plan on going on your own. The routes are tough and in a lot of places, we believed that it was sheer luck that we crossed places before boulders fell and the roads got cut off!

In the end, it's a divine journey and a must-visit; not only for spirituality and the powerful positive energy at the temples but also to see and experience some breath-taking places of incredible India!

Feel free to get in touch with me at akadas.yashashree@gmail.com, if you need any details about this yatra!

(To be contd...)

UGRU INDUSTRIES

With Best Compliments from

UGRU INDUSTRIES

Manufacturers of Speciality food products

Industrial Estate, Kumta,
North Kanara District, Karnataka

Plot Q1 & 2, Industrial Estate,
Hegde Road, Kumta, North Kanara District,
Karnataka - 581343, India.
Tel. & Fax : 08386-223-832
E-mail: ugruind@yahoo.co.in

ADVT.

**ಹವ್ಯಕ ವೆಲ್ಫೇರ್ ಟ್ರಸ್ಟ್, ಮುಂಬಯಿ
ಕರ್ಕಿ ವೆಂಕಟರಮಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಸೂರಿ ದತ್ತಿನಿಧಿ
ಪ್ರಕಟಣೆ**

ಕನ್ನಡ ಸಾರಸ್ವತ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮಗಳ ಹರಿಕಾರರೆಂದೇ ಪ್ರಾತಃಸ್ಮರಣೀಯರಾದ ಶ್ರೀ ಕರ್ಕಿ ವೆಂಕಟರಮಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಸೂರಿ ಇವರ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಮುಂಬಯಿ ಹವ್ಯಕ ವೆಲ್ಫೇರ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ ವತಿಯಿಂದ 2005 ರಲ್ಲಿ 'ದತ್ತಿನಿಧಿ'ಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಶ್ರೀ ಕರ್ಕಿ ವೆಂಕಟರಮಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಸೂರಿಯವರ ನೆಚ್ಚಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮ ಮತ್ತು ಸಮಾಜ ಸೇವೆಗಳಲ್ಲಿ ಗಣನೀಯ ಸಾಧನೆಗೈದ ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಕಳೆದ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ 'ಕರ್ಕಿ ವೆಂಕಟರಮಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಸೂರಿ' ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ 2021-22 ನೇ ಸಾಲಿನ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಸಮಾಜಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ನೀಡುವ ಸರದಿಯಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಅವರ ವಿವರಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಯ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ, ಇಮೇಲ್ ಅಥವಾ ವ್ಯಾಟ್ಸಾಪ್ ಮೂಲಕವೂ ಕಳುಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ವಿವರಗಳು 30th November, 2022 ರ ಒಳಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕೈಸೇರುವಂತೆ ಈ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಮೂಲಕ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆಯ್ಕೆ ಸಮಿತಿಯ ನಿರ್ಧಾರವೇ ಅಂತಿಮ ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

Hide and Seek

👤 L. V. Shastri, Bangalore

'Hide and seek' conjures up scenes of the pleasurable game that many would have played in childhood days. Even today the game is very popular among rural children, though not limited to them. On growing up one may take up different types of games like badminton, tennis, cricket and so on. Playing some games becomes career option too. In literary terms, our living itself is variously described as a game, a drama, a puppetry and so on.

The hide and seek game is played with participation of two parties. One party takes up all possible 'difficult-to-see and locate' positions and the other party is but a lone actor who goes hither and thither looking out for the hidden persons. After a reasonably long period, the person / persons who could not be traced come out of hiding with an exalted feeling of being victorious.

The hide and seek game is essentially a guessing game. It can be taken as just one case of keepings things secret. Things are kept 'close to chest', prompting people to guess. This may be done at the level of individuals, organizations or nations. The consequences that follow may be mild or serious.

Anything that is played as a game has the merit of providing pleasure to all that participate in the game. However, indulging in guessing game may become a habit and ultimately second nature in the sense that a person becomes secretive even when there would be no reason or ground for being so!

There is another kind of hide and seek game that is played out universally, where there is a sort of role reversal. The entity gone into hiding is but one and the persons who are on the search are huge in number. Such a game is thrust upon human beings who possess not just mind but intellect too.

The fact that life span for human beings has an irrevocable upper limit, which is but very short, has invariably led the human class to think or worry about the here-after at some point of time in their living. This invariably would have led to guessing game involving sheer mental exercises. Armed with intellect as a potent tool in its armory, the human class founded philosophy systems and religions / faiths for gleaning some knowledge about the entity that creates and sustains all that is in the creation / universe. Blissfully, there is near universal agreement about calling the founding entity by one word, viz. GOD. Many learned prescriptions, issued by philosophy systems and religions, are in place for seeking / locating that entity that, apparently, has gone into hiding!

God is taken as or described as omnipotent and omnipresent. God is perceived in one or more form and name depending upon the religion / faith one owes allegiance to. Vedic sages of yore realized: 'TRUTH is but one, the learned call it by different names' (Rigved). However, seeing / locating God seems unattainable for most people. In the Mahabharata epic, Lord Krishna had to grant special eyes to Arjun for visualizing the radiance of his persona.

We may, rightfully, wonder and assume that common people can not see God in person owing to the lack of such special eyes. Vedanta philosophy describes God as 'smaller than the smallest and bigger than the biggest' (Kathopanishad). This would mean that we may see God in everything that is around us. Many enlightened souls would tell us that God can be experienced by imbibing certain qualities in our behaviors and attitudes. In the Gita, Lord Krishna elaborates in no uncertain terms as to who can be the persons that would be dear to him.

In many mythological stories God would appear before a deserving person (an ardent devotee) in a meek form, as a beggar for example. God also appeared in some meek form to rescue the devotee from danger. Such stories have inspired many to take recourse to philanthropy, by doing all that is possible or permissible for helping the needy - either as persons or organizations. We can say that such persons find or locate the 'hiding' God in those that need to be helped out.

It has to be mentioned that despite tremendous progress in our scientific pursuits, the guessing game has not spared modern science either. The uncertainty principle, thrown up by quantum mechanics, finds deficiency in earlier theories proposed for understanding the laws governing the world of matter. Efforts have been made by leading scientists, starting from the days of Einstein, to find out whether there can be a 'unified theory of everything'. Modern physics is still grappling with answers to many fundamental questions, like the origin of the vast universe or, the nature of Dark Energy and Dark Matter. (Referred to in Havyaka Sandesha, May, 2016).

In summary, the guessing game, as in the game of Hide and Seek, is a part of our living in one or the other form. When it comes to seeking the almighty, many have taken the path of philanthropy, providing succor and solace to the needy. The path of enquiry taken up by science, which is averse to guessing, has still to unfold answers to basic questions concerning the world of matter. ○

ಮಸಳಿ ಅವರು 'ಓಹ್! ಕಲ್ಕತ್ತಾ ಇದು ಹಳೆಯ ಕಲ್ಕತ್ತಾ' ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿನ ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ಎಳೆ ಎಳೆಯಾಗಿ ತೆರೆದಿಟ್ಟು ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾಗೂ ಇತಿಹಾಸ ಆಸಕ್ತರ ಕುತೂಹಲ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರು. ಕನ್ನಡ ವೆಬ್‌ಸೈಟ್ ಸೊಸೈಟಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ನವೀನ್ ಶೆಟ್ಟಿ ಇನ್ನಬಾಳಿಕೆ ಅವರು 'ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಹಕಾರ ಸದಾ ಇದೆ. ಆಗುಂಬೆಯವರ ಆಶಯದಂತೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಅರಿತು ಜಾಗೃತರಾಗೋಣ' ಎಂದರು.

ಕೃತಿ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದವರನ್ನು ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಗೌರವ ಪತ್ರ ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಿದರು. ಮಯೂರ ವರ್ಮ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ವಿಶ್ವನಾಥ ದೊಡ್ಡನೆ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ, ಪ್ರಾಸ್ತಾವಿಕವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಸಹಕರಿಸಿದ ಕನ್ನಡ ಕಲಾ ಕೇಂದ್ರದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಟಿ.ಆರ್. ಮಧುಸೂದನ್ ಅವರನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನೆನಪಿನ ಕಾಣಿಕೆ ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಿದರು. ಕನ್ನಡ ವೆಬ್‌ಸೈಟ್ ಸೊಸೈಟಿಯ ನಂದಳಿಕೆ ನಾರಾಯಣ ಶೆಟ್ಟಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಿರೂಪಿಸಿದರು. ವಿಶ್ವನಾಥ ದೊಡ್ಡನೆಯವರು ವಂದನಾರ್ಪಣೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು.

Achievements

ಕುಮಾರಿ ವಿಂಧ್ಯಾ ಸದಾನಂದ ಹೆಗಡೆ ಇವಳು ಪ್ರಸಕ್ತ 2022ನೇ ಸಾಲಿನ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಆರ್. ಎನ್. ಶೆಟ್ಟಿ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಸೈನ್ಸ್ ಪದವಿಯನ್ನು ಡಿಪ್ಲಿಂಟ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಮುಗಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ. ಅಂತಿಮ ಸೆಮಿಸ್ಟರ್‌ನಲ್ಲಿ AT & T MNC ಕಂಪೆನಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಟರ್‌ನ್‌ಶಿಪ್ ಮುಗಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಮೇರಿಕ ಮೂಲದ ಆಪಿಯನ್ (Appian) ಕಾರ್ಪೋರೇಟ್ ಎಂಬ MNC ಕಂಪೆನಿ ಚೆನ್ನೈಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವೃತ್ತಿ ಜೀವನವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಚುಟುಕು ಕವನ ಹಾಗೂ ಸಂಗೀತ ಅವಳ ನೆಚ್ಚಿನ ಅಭಿರುಚಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಇವಳು ಶ್ರೀ ಸದಾನಂದ ಟಿ. ಹೆಗಡೆ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮತಿ ಜಯಶ್ರೀ ಸದಾನಂದ ಹೆಗಡೆ ಯಲ್ಲಾಪುರ ತಾಲೂಕು, ಉಮ್ಮಜ್ಜಿ, ಗಿರಣಿಮನೆ (ಭಂಡಿಮನೆ) ಇವರ ದ್ವಿತೀಯ ಪುತ್ರಿ ಆಗಿರುತ್ತಾಳೆ.

Shraddha, D/o. Smt. Veena and Shri Umesh Bhat pursued her Bachelors in Psychology from Mumbai University and scored CGPA of 9.8 %out of 10. She is currently pursuing the M. SC. Management course from University College London.

Kumari Sushma, Grand Daughter of Smt. Manikarnika and Late Shri Ganapati Hegde, D/o. Smt. Hema and Shri Govind Hegde completed her Computer Engineering by securing 8.49 CGPI.

Kumari Siri, D/o of Smt. Jaya and Shri Mahabaleshwar Kameshwar, Gorai, scored 83.80% in S.S.C examination held by Maharashtra State Bord in March 2022.

We congratulate them and wish them a bright future.

Obituary

ಶಿರಸಿ ಮಾರಿಕಾಂಬಾ ನಗರ ನಿವಾಸಿ, ಮಂಜುನಾಥ ಗಣಪತಿ ಹೆಗಡೆ ಕಡ್ಲೆ ಇವರು ದಿ. 02-09-2022ರಂದು ವಿಧಿವಶರಾದರು. ಅವರಿಗೆ 74 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿತ್ತು. ಮೂಲತಃ ಹೊನ್ನಾವರ ತಾಲೂಕಾ ಕಡ್ಲೆಯವರಾದ ಇವರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ನಂತರ ಭಾರತೀಯ ವಾಯುಸೇನೆಗೆ ಸೇರಿದರು. 1971ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಇಂಡೋಪಾಕ್ ವಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಶೌರ್ಯಪುಶಸ್ತಿಗೆ ಭಾಜನರಾಗಿದ್ದರು. ಹತ್ತು ವರ್ಷ ವಾಯು ಸೇನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ನಂತರ ಮೂರೂರಿನ ಪ್ರಗತಿ ಹೈಸ್ಕೂಲಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿ ನಂತರ ಮುಖ್ಯಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ನಿವೃತ್ತರಾದರು. ಎಂ.ಎ.ಬಿ.ಎಡ್. ಪದವೀಧರರಾದ ಇವರು ಭಟ್ಟಳ ಬಿ.ಎಡ್. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದರು. ಸಾವಿರಾರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ನೆಚ್ಚಿನ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿದ್ದರು. ನಂತರ ಕೃಷಿಕರಾಗಿ ಆಧುನಿಕ ಕೃಷಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಇತರರಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾದರು. ಶಿಸ್ತಿನ ಸಿಪಾಯಿಯಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ನೆಚ್ಚಿನ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿ, ಉತ್ತಮ ಕೃಷಿಕರಾಗಿ, ಗೋಸೇವಕರಾಗಿ ಎಲ್ಲರ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಪತ್ನಿ, ಮೂವರು ಪುತ್ರರು, ಇಬ್ಬರು ಪುತ್ರಿಯರು ಹಾಗೂ ಅಪಾರ ಬಂಧು-ಬಳಗದವರನ್ನು ಅಗಲಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿ, ಸದ್ಗತಿ ಭಗವಂತ ಕರುಣಿಸಲಿ.

Shri Vasant G. Hebbar (85) left for heavenly abode on 13th Sept. 2022. An economist by training and profession, he served in Bombay Stock Exchange and Tata Economic Consultancy Services before opting to settle down in his native place Karki. He was a friend, philosopher and guide to many.

We pray for the eternal peace of the departed souls.

Glimpses of Cooking Competition

PAGE DONATED BY : SMT. SHANTA V. HEGDE, CARMICHAEL ROAD

Posted at Mumbai Patrika Channel Stg. Office Mumbai - 400 001 Date of Publication : 1 st of every month	REGISTERED NEWSPAPER	Date of Posting : 2 nd , 3 rd of every month
If undelivered, please return to : HAVYAKA WELFARE TRUST B-207, Valmiki Apts., Near Pharmacy College, Sundar Nagar, Kalina, Vidyanagari P. O., Mumbai - 400 098. ☎ 2665 2591 E-mail : havyakamumbai@hotmail.com Visit : www.havyakamumbai.com	To,	
Published by Narayan Akadas R. for Havyaka Welfare Trust, Mumbai - 400 098. being printed at M/s. Navin Printers, Mumbai - 400 016. Hon. Editor : Smt. Amita S. Bhagwat		

Contact
CM JOSHI, Director
Mobile : 8879590011
OWNER THE RISING STARS
EVENT MANAGEMENT

